

Astrid (niet de echte naam!) schrijft over haar ervaringen met een loverboy

Ik ben nu een vrouw van 21 die weer heel goed weet wat ze wil en waar ze voor wil leven. Maar wat hieraan voorafging:

Ik ben als meisje opgegroeid in B., na een aantal keren verhuizen door gescheiden ouders ben ik terecht gekomen in A. Ik ben altijd een verlegen, naïef en ingetogen meisje geweest maar wist wat ze wilde. Ik ging als elk ander meisje naar groep acht en sloot deze af met een musical. Hierna ging ik verder naar de middelbare school in M. En hier begon het, ik was wel het paardenmeisje te noemen. Een meisje met een grote droom die er niet vanaf te slaan is. Je wordt ouder en op de middelbare school speelt toch dat je "er graag bij wilt horen". Vooral als niet opvallend meisje is het leuk om toch wat aandacht te krijgen. Hierdoor doe je soms dingen die je niet echt wilt doen. Na school stonden er bij school of bij de trein een groep jongens. Ze reageerden altijd op de meisjes die voorbij kwamen en waren een paar jaar ouder als ik toen was. Ze zagen er goed uit en waren ook best aardig en stoer. Na een aantal weken kwam er steeds meer contact en raakten we aan de praat. Van het een kwam het ander en voelde ik me al snel lief gevonden. Ik voelde me ergens bij horen en kreeg veel aandacht van een jongen. Veel meisjes bij mij om me heen hadden vriendjes die ouder waren en die waren erg klef en close. Dus je denkt al snel dat je zo hoort te zijn. Na school ging ik met hem mee maar mijn leven draaide vooral om mijn paarden. Hier hield hij rekening mee en kocht weleens wat leuks wat ik graag wou.

Ik dacht dat het allemaal goed was en zo hoorde te zijn. Toch vond ik het wel raar dat we altijd in zijn auto zaten en nooit bij hem thuis was geweest en hij nooit bij mij. Nou had ik niet zo'n goede thuissituatie dat ik hem graag mee naar huis nam maar toch! Al snel begon hij veel aan me te zitten en wat ik wel erg snel vond gaan. Maar hij deed zo veel voor me en ik kreeg vaak cadeautjes van hem, dus ik dacht dat ik niet zo moest zeuren. Al snel ging dit verder en vond ik het soms echt eng. Ook was hij vaker in het bijzijn van zijn vrienden heel erg aan mij aan het zitten. Ik durfde er nooit wat van te zeggen omdat ik bang was dat hij boos zou worden. Na veel cadeautjes en dingen draaide hij om. Ik moest steeds meer op seksueel gebied doen wat hij wou. Ik wou niet en ging vaak huilen, hierdoor werd hij kwaad en daar was ik erg bang voor. Hij zei dat hij zoveel voor mij deed en kocht dat ik ook wel wat terug mocht doen. Ik vond dat hij hier ook wel gelijk in had en werkte mee. Na het een kwam het ander en reed ik op een dag met hem naar de wetlands. Daar waren zijn vrienden en kwamen we soms weleens. Dit keer was er een andere bedoeling en moest ik bij hem en zijn vrienden seksuele dingen doen, ze pakten mij vast, kleedden me uit en misbruikten mij. Ik was doodsbang maar ik kon niets anders doen als meewerken. Ik was alleen en niemand hoorde me. Hier is het gelukkig één keer bij gebleven en hierna ben ik gelukkig van hem afgekomen. Hij dwong me dat ik het nog een keer moest doen of hem al zijn geld wat hij had besteed aan mijn cadeaus terug moest betalen. Dit heb ik gedaan, het was erg veel geld. Hierna heb ik een aantal jaar rondgelopen zonder ook iemand ervan te vertellen.

Ik kreeg na anderhalf jaar erna een relatie met de beste vriend van mijn broer. Toen ik voor het eerst intiem met hem was ging ik helemaal trillen overal. Dat was de eerste keer daarna dat ik mijn verhaal vertelde. Ik wist niet wat ik moest en hij vertelde het tegen niemand, maar verplichtte me ook niet om aangifte of iets te doen. Na een tijd had ik er nog steeds erg veel last van en belde op naar een hulplijn. Ik werd zo vriendelijk en bemoedigend geholpen dat ik besloot om hulp te zoeken. Ik had geen idee waar, maar kwam terecht bij slachtofferhulp door de hulplijn. Ze hielpen me verder en gaven me hoop. Nu moet ik zeggen dat het nog

steeds niet makkelijk is om erover te praten of soms films of situaties mee te maken. Maar door mensen die zich (vrijwillig) inzetten om mensen weer hun leven terug te geven en je heel veel hoop te geven, kruip je een heel stuk omhoog. En bieden hulp om je leven weer verder door te zetten en verder te gaan met een nieuwe start.

Ik wil graag mijn negatieve ervaring omzetten in een positieve ervaring door hier mijn verhaal te doen.